دعای اویس قرنی (۲)

خواص دعای اویس قرنی (۲)

دعای دیگری از مولای ما حضرت امیرالمؤمنین(علیه السلام) که به اویس قرنی تعلیم نمود.
حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب(علیه السلام)فرمود که حضرت رسول خدا(صلی الله علیه وآله) فرمود: بنده‌ای نیست که این دعا را بخواند مگر آن که خدا دعای او را مستجاب گرداند. پیامبر اکرم(صلی ا الله علیه وآله) چندین مرتبه سوگند یاد نموده; اگر این دعا بر آب روان خوانده شود می ایستد. اگر این دعا را شخصی بخواند که گرسنه یا تشنه باشد، او را خدا اطعام می نماید و سیراب می گرداند. اگر این دعا بر کوهی خوانده شود که از جای خود منتقل شود، آن کوه جا به جا می شود. اگر بر زنی خوانده اند. اگر دعا را شخصی در شهری بخواند و آن شهر بسوزد و خانه او وسط آن شهر باشد، خانه او نخواهد سوخت. اگر دعا را شخصی چهل شب جمعه بخواند، خدا همه گناهانی را که میان او وآدمیان باشد می آمرزد. دعا را اندوهناکی نمی خواند مگر آن که خدا او را از غم و اندوه نجات می دهد. دعا را در حضور پادشاه ظالمی نمی خواند مگر آن که خدا وی را ایمن گردانیده و حاجت او را برمی آورد.

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَ لاَ أَسْأَلُ غَيْرَكَ وَ أَرْغَبُ إِلَيْكَ وَ لاَ أَرْغَبُ إِلَى غَيْرِكَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ وَ جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ أَنْتَ الْفَتَّاحُ ذُو الْخَيْرَاتِ قِيلُ الْعَثَرَاتِ مَاحِي السَّيِّئَاتِ وَ كَاتِبُ الْحَسَنَاتِ وَ رَافِعُ الدَّرَجَاتِ، أَسْأَلُكَ بِأَفْضَلِ الْمَسَائِلِ كُلِّهَا وَ أَنْجَحِهَا الَّتِي لاَ يَنْبَغِي لِلْعِبَادِ أَن يَسْأَلُوكَ إِلاَّ بِهَا يَا اللهُ يَا رَحْمَانُ وَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَ بِأَمْثَالِكَ الْعُلْيَا وَ نِعَمِكَ الَّتِي لاَ تُحْصَى وَ بِأَكْرَمِ أَسْمَائِكَ عَلَيْكَ وَ أَحَبِّهَا إِلَيْك وَ أَشْرَفِهَا عِنْدَكَ مَنْزِلَةً وَ أَقْرَبِهَا مِنْكَ وَسِيلَةً وَ أَجْزَلِهَا مَبْلَغاً وَ أَسْرَعِهَا مِنْكَ إِجَابَةً، وَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْجَلِيلِ الأَجَلِّ الْعَظِيمِ الَّذِي تُحِبُّهُ وَ تَرْضَاهُ وَ تَرْضَى عَمَّنْ دَعَاكَ بِهِ فَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ وَ حَقٌّ عَلَيْكَ أَلاَّ تَحْرِمَ سَائِلَكَ، وَبِكُلِّ اسْم هُوَ لَكَ فِي التَّوْرَاةِ وَ الإِنْجِيلِ وَ الزَّبُورِ وَ الْفُرْقَانِ وَ بِكُلِّ اسْم هُوَ لَكَ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ أَوْ لَمْ تُعَلِّمْهُ أَحَداً، وَ بِكُلِّ اسْم دَعَاكَ بِهِ حَمَلَةُ عَرْشِكَ وَ مَلاَئِكَتُكَ وَ أَصْفِيَاؤُكَ مِن خَلْقِكَ وَ بِحَقِّ السَّائِلِينَ لَكَ وَ الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ وَ الْمُتَعَوِّذِينَ بِكَ وَ الْمُتَضَرِّعِينَ لَدَيْكَ وَ بِحَقِّ كُلِّ عَبْد مُتَعَبِّد لَكَ فِي بَرّ أَوْ بَحْر أَوْ سَهْل وْ جَبَل. أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ قَدِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَ عَظُمَ جُرْمُهُ وَ

أَشْرَفَ عَلَى الْهَلَكَةِ وَ ضَعُفَتْ قُوَّتُهُ وَ مَنْ لاَ يَثِقُ بِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِهِ وَ لاَ يَجِدُ لِذَنْبِهِ غَافِراً غَيْرَكَ وَ لاَ لِسَعْيِهِ شَاكِراً سِوَاكَ هَرَبْتُ مِنْكَ إِلَيْكَ مُعْتَرِفاً غَيْرَ مُسْتَنْكِفٍ وَ لاَ مُسْتَكْبِرٍ عَنْ عِبَادَتِكَ. يَا أُنْسَ كُلِّ فَقِيرٍ مُسْتَجِيرٍ أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَ الاَرْضِ ذُو الْجَلاَلِ وَ الاِكْرَامِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ الرَّحْمنُ الرَّحِيمُ. أَنْتَ الرَّبُّ وَ أَنَا الْعَبْدُ وَ أَنْتَ الْمَالِكُ وَ أَنَا الْمَمْلُوكُ وَ أَنْتَ الْعَزِيزُ وَ أَنَا الذَّلِيلُ وَ أَنْتَ الْغَنِيُّ وَ أَنَا الْفَقِيرُ وَ أَنْتَ الْحَيُّ وَ أَنَا الْمَيِّتُ وَ أَنْتَ الْبَاقِي وَ أَنَا الْفَانِي وَ أَنْتَ الْمُحْسِنُ وَ أَنَا الْمُسِيءُ وَ أَنْتَ الْغَفُورُ وَ أَنَا الْمُذْنِبُ وَ أَنْتَ الرَّحِيمُ وَ أَنَا الْخَاطِئُ وَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَ أَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَ أَنْتَ الْمُعْطِي وَ أَنَا السَّائِلُ وَ أَنْتَ الاَمِينُ وَ أَنَا الْخَائِفُ وَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَ أَنَا الْمَرْزُوقُ وَ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ شَكَوْتُ إِلَيْهِ وَ اسْتَغَثْتُ بِهِ وَ رَجَوْتُهُ لاَنَّكَ كَمْ مِنْ مُذْنِبٍ قَدْ غَفَرْتَ لَهُ وَ كَمْ مِنْ مُسِيءٍ قَدْ تَجَاوَزْتَ عَنْهُ فَاغْفِرْ لِي وَ تَجَاوَزْ عَنِّي وَ ارْحَمْنِي وَ عَافِنِي مِمَّا نَزَلَ بِي وَ لاَ تَفْضَحْنِي بِمَا جَنَيْتُهُ عَلَى نَفْسِي وَ خُذْ بِيَدِي وَبِيَدِ وَالِدَيَّ وَوُلْدِي وَ ارْحَمْنَا بِرَحْمَتِكَ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَ الاِكْرَامِ .

ترجمه ی دعای اویس قرنی (۲)

به نام خداوند بخشنده مهربان

به نام خدای بخشنده مهربان ابتدا می کنم. خداوندا از تو درخواست می کنم و از غیر تو درخواست نمی کنم. از تو خواهش می کنم و از غیر تو خواهش نمی کنم. ای امان دهنده ترسندگان و پناه دهنده پناه آورندگان، گشاینده کارهای مشکل تویی، دارای احسان و خیرات تویی، عفو کننده لغزش ها تویی، برطرف کننده گناهان تویی، ثواب دهنده نیکویی ها تویی، بلند کنندهمرتبه ها تویی، از تو به کامل ترین خواهش ها، همه آنها و برآمده ترین آنها درخواست می کنم، چون برای بندگان سزاوار نیست جز با آنها تو را مسألت نمایند.

ای خدا، ای بخشنده، به حق نام های تو که نیکویند و به حق صفت های تو که بلندند، به حق نعمت های تو که شمرده نمی شوند و به گرامی ترین نام های تو و محبوب ترین و شریف ترین و نزدیك ترین آنها به تو و به حق عظیم ترین آنها برای رسیدن به مقصود و زودترین آنها جهت برآوردن مطلوب، سوگند به نام تو که به خزانه غیب سپرده شده، و عظیم و بسیار بزرگ است که آن را دوست می داری و به آن خشنودی و از کسی که تو را به آن نام بخواند راضی می گردی، پس دعای او را بر آورده و بر خود واجب می کنی که درخواست کننده را محروم نسازی. به حق هر نامی که در تورات و انجیل و زبور و قرآن برای توست. به حق هر نامی که برای توست و آن را به آفریدگان خود تعلیم نموده ای یا تعلیم نکرده ای. به حق هر نامی که تو را به آن نام، بردارندگان عرش و فرشتگان و برگزیده های تو خوانده اند. به حق درخواست کنندگان و خواهش کنندگان از تو و پناه برندگان به تو و زاری کنندگان برای تو. به حق هر بنده عبادت

کننده در صحرا و بیابان یا در دریا یا در زمین هموار یا در کوهستان. تو را می خوانم مانند کسی که حاجت او بسیار است و تقصیر و گناه او بزرگ است و به هلاکت نزديك شده و توانايي او ضعیف گشته است. نیز مانند خواندن کسی که به کردار خود امید ندارد و برای گناه خود آمرزنده ای غیر تو نمی یابد و به سعی خود در طاعات امید ندارد. سوی تو از خوف عذابت گریخته ام در حالی که از بندگی تو سرپیچی نمی کنم، ای همراز هر فقیر پناه آورنده، از تو به حق خدایيت درخواست می کنم. خدايي نیست مگر تو، که رحم کننده و بخشنده و آفریننده آسمان ها و زمینی؛ صاحب عظمت و بخشنده؛ دانای غایب و حاضری؛ بخشنده مهربانی، پروردگار تويي و منم بنده تو؛ صاحب تويي و منم بنده تو؛ قوی و غالب تويي و منم خوار و ذلیل؛ توانگر و بی نیاز تويي و منم فقیر و محتاج؛ زنده تويي و منم مرده؛ باقی تويي و منم فانی؛ نیکوکار تويي و منم بدکار؛ آمرزنده تويي و منم گناهکار؛ رحم کننده تويي و منم خطاکار؛ آفریدگار تويي و منم آفریده شده؛ توانا تويي و منم ناتوان؛ بخشنده تويي و منم درخواست کننده؛ امان دهنده تويي و منم ترسنده؛ روزی دهنده تويي و منم روزی داده شده؛ سزاوارترین کسی که به سوی او شِكْوه نمودم و از او فریاد رسی نمودم و به او امیدوارم. بسا گناهکاری که او را آمرزیده ای. بسا بدکاری که از تقصیر او درگذشتی، پس مرا بیامرز و از تقصیر من درگذر و رحم نما و مرا از بلاها که نازل شده است، سلامتی ده و مرا به سبب آنچه ظلم نمودم، رسوا مکن. دست من و دست درگذر و رحم نما و مرا از بلاها که نازل شده است، سلامتی ده و مرا به سبب آنچه ظلم نمودم، رسوا مکن. دست من و دست پدر و مادر و فرزند مرا بگیر و ما را به شفقت خود ای صاحب بزرگی وبخشش و ای رحم کننده ترین رحم کنندگان بیامرز.

تهیه کننده: **محمدعلی شرطان**